

Og bummelum... (eller Troldmandens lærling)

Akrylkjoleledamen med den blå-blomstrede kjole (AD) kommer ind på scenen, stiller sig ovre ved orkestret, nikker og nejer til publikum, hilser halvvejs til orkesterlederen, tøver, skifter fra ben til ben, trækker papirer op af tasken og lægger op til at skulle synge som sædvanligt. Tøver igen. Hun tager luft ind...

Lige da hun skal til at starte, viser en anden skuespillerinde, X, sig i den anden ende af scenen. Hun er klædt fuldstændig som AD med blåblomstret kjole, røde sko, paryk. AD bliver fuldstændig paf. X står og netter sig i sit håndspejl og ænser ikke AD, men bevæger sig langsomt i hendes retning. AD nærmer sig meget tøvende, skridt for skridt.

AD: Jamen.... Jamen.

X ænser stadig ikke AD.

AD: (insisterende) Jeg sagde: 'jamen, jamen'!

X kigger åndsfraværende op uden at sige noget.

AD: Jamen, det...det.

X: Hvad?

AD: Det øh... det må man ikke...

X: Hvad må man ikke?

AD: Det der!

X: Hvad? Stå her?

AD: Nej, DET der!

X: Min kjole?

AD: Ja!

X: Hvad er der galt med min kjole, jeg synes da den er pæn.

AD: Jamen!!

X: ?

AD: Og de der!

X: Mine sko?

AD: Ja!

X: Hvad er der nu galt med dem? De er da også pæne. Jeg synes, det er en pæn, frisk farve.

AD: Arrrgghhh!

X: ?

AD: Jamen, det kan du da ikke!

X: Hvad kan jeg ikke?

X: Det er jo mit tøj!

X: Nej, det er da ved gud, det ikke er – jeg har selv købt det.

AD: Jamen det er jo det samme som mit tøj!

X: (ser for første gang på AD) Øh, nåe, ja det har du da ret i – det ligner da lidt hinanden.

AD: Ligner?! Det er da fuldstændig det samme! Og samme elendige kvalitet!

X: (henkastet, overbærende) Årh... bømme-lååm.

AD: (totalt paf) ???? Hvad sagde du?!!

X: Ikke noget. (bevæger sig over mod orkestret)

AD: Det hedder det altså ikke! Det hedder ikke bømme-lååm; det hedder bummelum..... - og ratata og cha-cha-cha. Forstår du overhovedet ikke noget?!

X: Hvad? (X får øje på orkesterlederen, storsmiler, går lidt ned i knæ, vugger inciterende og rækker langsomt armen ud mod ham og ender med en blød, drilsk pegefinger i hans retning).

AD: (ude af sig selv) Er du blevet vanvittig?!!

X: (ignorerer AD og flirter videre med orkesterlederen) Han er sød.

AD: Sød?!! Nej, han er dum! Og...og polakkerne og svenskerne og tyskerne – og hele harmonika-orkestret; de er alle sammen dumme! Og du gør det hele forkert! Nu skal du altså se her.

Du skal langt ned i knæ, trække armen hårdt tilbage, holde fingeren fuldstændig lige, se stift ud i luften og så føre fingeren lige ret frem mod idioten (viser det hele og retter på X, indtil hun gør det rigtigt). Og fingeren skal være meget stiv; den skal kunne prikke øjet ud på idioten, hvis det bliver nødvendigt. (hun retter videre på X).

AD: Ja, sådan, det er meget bedre. Én gang til (de starter på at lave øvelsen sammen igen, og AD og X ser stift på deres fingre, op langs hånden, underarmen og til sidst albuen, her stopper deres blikke og bevægelser. På samme tid kommer en mand, Y, ind i den anden ende af scenen, iført nøjagtig det samme outfit som AD og X. Han er optaget af at læse i nogle papirer og ser ikke de to andre. AD ser Y i øjenkrogen. Hun stivner, og der er en lang, lang pause, hvor AD og X står som forstenede).

- AD: (lader armene falde ned og retter sig op, træder ud af rollen. Taler med sin almindelige stemme, henvendt til publikum) Ej, ved I hvad, nu tror jeg ikke, jeg gider være med længere...
- Y: (læser op fra papirerne med en påtaget stemme og med over-korrekt dansk)
Mit liv det er et eventyr
Som ingen kender til
Jeg boller alle – også dyr
Hvis bar' der er no'n, der vil
- AD: Det er helt forkert, det-det skal slet ikke passe på versefødderne...!
- Y: Hvad angår alle mændene
en tak fordi I kom
og sex blev mere spændende....
- AD: Neeej!
- Y:da jeg omsider fandt ud af at jeg bare skulle vende mig om...(vender bagdelen mod publikum)
- AD: Kom her (får de to andre samlet i midten). Altså, (henvendt til manden) du kan godt skrotte det der søndagsskole-sex. Nu skal I se, hvordan man gør. Altså først skal I ned i knæene, den ene arm op, pegefingern fremad. Idiotten i sigte, og så kører vi.

(tæppet går op, og alle danserne står på scenen, iført dragter i samme blå-blomstrede stof. De står alle i samme stilling, som AD, X og Y og starter en dans med udgangspunkt i denne stilling og bevægelsen mod orkestret.)

(dansen er overstået)
- AD: (ryster på hovedet og slår ud med armene, opgivende) Hvad kan jeg sige? Andet end...og bummelum. (hun bevæger sig modløst ud af scenen, men stopper ved orkesterlederen, tøver). Ved du, hvad du er?! Du er lidt mindre idiot end alle de andre...